

Het hangt in de lucht

Het is vroeg in de morgen en buiten is het nog donker als ik het hoor. Er klinkt een heel zacht gezang. Ik spits mijn oren en ja hoor, het is de merel die ik hoor zingen. Eerst nog zacht maar steeds harder en melodieuzer. De hele winter door zag ik hem af en toe scharrelen tussen de dorre bladeren in de tuin op zoek naar een slakje of wormpje. Af en toe stopt hij met pikken en houdt hij zijn kopje scheef alsof hij er over moet nadenken. Hij is een vaste gast in mijn

vuurdoorn en daar heeft hij zich gedurende de sneeuwperiode tegoed gedaan aan de oranje besjes. Ook de kleine appeltjes van mijn sierappelboompje laat hij zich prima smaken. Maar nu heeft hij andere dingen aan zijn hoofd. In zijn beste zwarte pak, met zijn mooie oranjegele snavel zit hij in het topje van de boom te zingen. Zo kunnen alle andere merelmannen horen dat dit zijn territorium is en zij maar een andere tuin moeten zoeken. Hij is op zoek naar een vrouwtje en als hij nu maar heel mooi zingt hoort zij dat misschien wel en verkiest hem als partner. Ik gun hen net als voorgaande jaren een vruchtbaar jaar met hopelijk weer een nestje in heg van mijn tuin.

Het roodborstje hoort het allemaal gelaten aan en denkt er het zijne van. Zijn zwarte kraalooegjes houden mij nauwlettend in de gaten als ik wat in de tuin aan het rommelen ben. Ook het winterkoninkje vindt het nog te vroeg om te zingen. Met zijn kleine staartje eigenwijs omhoog is hij druk met het zoeken naar kleine insecten die verstopt zitten in de klimop. De koolmezen hebben hun buikjes vol gegeten met vogelpindakaas en vetbollen. Hun eerste zang is ook al te horen. Zij lijken geen last te hebben van de *winterblues*. De bloeiende kerstrozen (tegenwoordig heten ze winterrozen) zorgen voor wat vrolijkheid en kleur in de tuin. Tevens blijven de kerstlichtjes nog even hangen.

Wel krijg ik door al het gezang de lentekriebels en vervang ik de zieltogende geraniums door bloeiende primula's. Sinds oudejaarsdag staan de eerste sneeuwkllokjes in bloei. Andere bolletjes komen ook al op. Langs de Laan van Berendrecht is het nu al genieten van de vrolijke gele narcissen. Het lijkt wel alsof ze vroeger zijn dan voorgaande jaren. In de Houtkampvijver zitten de prachtig opgepoetste mannetjeseenden achter de vrouwen aan. Ik geniet van een spectaculaire zonsondergang die de hemel knaloranje kleurt. Misschien vriest en sneeuwt het volgende week wel weer, maar ik weet het zeker. De lente hangt in de lucht!

Tekst en foto: Ada van der Aar